

Abstrakt

Klinická hodnocení jsou již po několik desetiletí „páteří“ vývoje nových léčivých přípravků. Etické kodexy a z nich vyplývající legislativa podléhají i přes nesčetné aktualizace kritice odborné veřejnosti. Protože ale neexistuje jiná, lepší možnost, než respektovat legislativu vztahující se ke klinickému hodnocení léčivých přípravků, zajímalo mne v rámci výzkumu této disertační práce, zda jsou zákonem ustanovená pravidla týkající se udělení informovaného souhlasu subjektu hodnocení v praxi dodržována.

Pro provedení tohoto výzkumu byla aplikována metodika rychlého posuzování Světové zdravotnické organizace. Výsledky výzkumu bylo prokázáno, že odchylky v praxi prováděných postupů získání informovaného souhlasu subjektu hodnocení od legislativně stanovených požadavků se vyskytují velmi častě a to i v případě zkoušejících, kteří mají s prováděním klinických hodnocení bohatou zkušenost. Ukázalo se, že chyby a omyly zkoušejících lékařů jsou nejen věcného charakteru, ale i etického charakteru. Vzhledem k tomu, že etická stránka omylů a chyb bývá upozaděna, byla pozornost věnována právě její detailní detekci, v kontextu písemného informovaného souhlasu.

Vzhledem k významnosti problematiky získání informovaného souhlasu subjektu hodnocení je na základě mých zjištění nutné zajistit zlepšení nastalé situace zadavateli i kontrolními úřady. Je také žádoucí monitorování situace týkající se získávání informovaného souhlasu subjektů hodnocení organizací obdobných výzkumů, jako je výzkum této disertační práce.

Klíčová slova

klinické hodnocení, informovaný souhlas, metodika rychlého posuzování, etika